

Των **Κώστα Τσάβαλου, Βασίλη Γεώργα**

Επιστολή του ΣΕΒ στον πρωθυπουργό, με την οποία ζητά να αντικατασταθεί το... αναχρονιστικό άρθρο 106. Απώτερος στόχος της οικονομικής ελίτ του τόπου είναι να βάλει σε δεύτερο ρόλο τη θεσμική κυριαρχία του κράτους στην οικονομία και να αναγάγει σε ρυθμιστή την ιδιωτική πρωτοβουλία.

Με όχημα τη συνταγματική αναθεώρηση, κυβέρνηση και βιομήχανοι στρώνουν το χαλί για σαρωτικές αλλαγές στη λειτουργία της οικονομίας και συνολικά της αγοράς, προκειμένου να διευκολυνθούν τα μεγαλεπήβολα σχέδια των δανειστών να αλώσουν επιχειρήσεις και βασικές υποδομές της χώρας.

Πριν καν προλάβει ο πρωθυπουργός να ολοκληρώσει το πλαίσιο με τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας για την αναθεώρηση του Συντάγματος, οι Έλληνες βιομήχανοι, σαν έτοιμοι από καιρό, έριξαν στο τραπέζι, στο όνομα της πολυπόθητης ανάπτυξης, την πρόταση για αντικατάσταση του άρθρου 106 του Συντάγματος, που από τη μεταπολίτευση μέχρι σήμερα ουσιαστικά καθορίζει τον παρεμβατικό ρόλο του κράτους στην άσκηση της οικονομικής πολιτικής και τη λειτουργία της αγοράς στη χώρα.

Δεύτερη προσπάθεια

Με τη λεοντή της προσαρμογής στα ευρωπαϊκά δεδομένα και το ευρωπαϊκό σύνταγμα, που στην ουσία αποτελούν τη βίβλο του άκρατου νεοφιλελευθερισμού, βιομήχανοι και τραπεζίτες επιχειρούν για δεύτερη φορά την τελευταία δεκαετία (η πρώτη κρούση έγινε το 2006) να φέρουν το Σύνταγμα στα μέτρα τους. Οι βιομήχανοι χαρακτηρίζουν αναχρονιστικό το άρθρο 106 για το κράτος και την εθνική οικονομία, και προτείνουν την αντικατάστασή του με ένα νέο άρθρο που θα αναδεικνύει τη ιδιωτικής πρωτοβουλία σε ρυθμιστή της αγοράς και ατμομηχανή της ανάπτυξης.

Όπως συγκεκριμένα αναφέρει ο πρόεδρος του ΣΕΒ, Δ. Δασκαλόπουλος σε επιστολή του προς τον πρωθυπουργό, το νέο άρθρο πρέπει «να ανταποκρίνεται στο σχετικό πνεύμα και γράμμα του Συντάγματος της Ευρώπης, αναφερόμενο ρητά στην ελευθερία της ιδιωτικής πρωτοβουλίας να δρα με βάση την ανοιχτή και ανταγωνιστική κοινωνική οικονομία και με στόχο την πλήρη απασχόληση, την κοινωνική πρόοδο και τη βιώσιμη ανάπτυξη».

Οι διατάξεις που οι βιομήχανοι θεωρούν αναχρονιστικές και κατ' αυτούς πρέπει να εκλείψουν από το Σύνταγμα εστιάζονται στον «προγραμματισμό της οικονομικής πολιτικής από το κράτος», και ιδίως με τα περί «εξαγορών των επιχειρήσεων και της αναγκαστικής συμμετοχής του κράτους σε αυτές», που κατά τον ΣΕΒ «δεν συνάδουν με το ευρύτερα προσοδευτικό πνεύμα του Συντάγματός μας ούτε με τη λειτουργία της ανοιχτής οικονομίας όπως έχει επικρατήσει στον σύγχρονο κόσμο, αλλά και στη χώρα μας εδώ και δεκαετίες».

Πλήρως ταυτισμένος με το πνεύμα της «νέας οικονομίας» ο ΣΕΒ θεωρεί ότι κατ' επίφαση γίνεται στο Σύνταγμα αναφορά στην οικονομική ελευθερία αφού, όπως λέει, η ιδιωτική πρωτοβουλία μνημονεύεται μόνο περιστασιακά και μάλιστα με τη μοναδική αναφορά ότι «δεν επιτρέπεται να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της εθνικής οικονομίας».

Στην πραγματικότητα ο ΣΕΒ επαναφέρει εναρμονισμένη με τη μνημονιακή Ελλάδα, την παλαιότερη πρόταση που είχε καταθέσει το 2006 για την προσαρμογή του ελληνικού Συντάγματος στο ευρωπαϊκό, το οποίο αναφέρει χαρακτηριστικά ότι: «Η Ένωση παρέχει στους πολίτες της χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, χωρίς εσωτερικά σύνορα και εσωτερική αγορά, όπου ο ανταγωνισμός είναι ελεύθερος και ανόθευτος» και σε άλλο άρθρο ότι «...η δράση των κρατών-μελών [...] περιλαμβάνει [...] τη θέσπιση οικονομικής πολιτικής [...] που ασκείται σύμφωνα με την αρχή της ανοικτής οικονομίας της αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό».

Απώτερος στόχος της οικονομικής ελίτ του τόπου είναι να βάλει σε δεύτερο ρόλο τη θεσμική κυριαρχία του κράτους στην οικονομία και να αναγάγει σε ρυθμιστή την ιδιωτική πρωτοβουλία.

«Κουρελόχαρτο»

Ωστόσο, οι μνημονιακοί νόμοι έχουν ήδη καταστήσει «κουρελόχαρτο» το Σύνταγμα καθώς η χώρα κυβερνάται με Προεδρικά Διατάγματα κομμένα και ραμμένα στις υποδείξεις και τις απαιτήσεις των δανειστών.

Ειδικά στο σκέλος της οικονομίας και της αγοράς τα τελευταία χρόνια η εισβολή των κάθε λογής ομάδων δράσης έχει διαμορφώσει τους κανόνες του παιχνιδιού στην αγορά σε βάρος των μικρών επαγγελματιών και υπέρ των πολυεθνικών επιχειρήσεων με νόμους που έχουν αναγάγει σε πανάκεια τον νεοφιλελευθερισμό στην πιο σκληρή μορφή του.

Πηγή: efsyn.gr